

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010155
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010155.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Jána Deáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2019, v trestnej veci obžalovaného P. T., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/51/2018 zo dňa 24.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/51/2018 zo dňa 24.10.2018 bol obžalovaný P. T. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

od 01. 02. 2016 do súčasnosti, vyjmúc obdobie, kedy vykonával trest odňatia slobody a nahlásil si vyživovaciu povinnosť, t. j. od 01. 03. 2017 do 11. 10. 2018 a od 25. 04. 2018 do 25. 07. 2018 v obci P., v meste P. W. a inde, si ako otec maloletej S. M., nar. XX. XX. XXXX, mal. V. M., nar. XX. XX. XXXX, obe trvale bytom u svojej matky T. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. č. XXX, riadne neplnil svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 7P/18/2014 zo dňa 10. 03. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 03. 2014 na základe, ktorého je povinný počnúc dňom 01. 02. 2014 prispievať na výživu maloletých detí pravidelným mesačným výživným na každé z detí po 90,- Eur s jeho splatnosťou vždy do 20. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky detí, čím na zameškanom bežnom výživnom za obdobie od 01. 02. 2016 do dňa 28. 02. 2017 a od dňa 12. 10. 2017 do dňa 24. 04. 2018 dlhuje sumu vo výške 3.483,67 Eur, takto koná i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/99/15 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/63/2016 právoplatným dňom 20. 07. 2016 bol nepodmienečne odsúdený na 1 rok za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol podmienečne prepustený dňa 11. 10. 2017 rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 34PP/122/17 so skúšobnou dobou na 1 rok.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu podal odvolanie obžalovaný P. T..

V písomných dôvodoch odvolania poukázal najmä na to, že po tom, ako sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody si nevedel nájsť zamestnanie, resp. tam, kde pracoval, mu nevyplatili mzdu, takže nemal peniaze, aby mohol splácať dlžné ani bežné výživné, podal aj návrh na zníženie výživného, ale súd o tomto návrhu doposiaľ nekonal.

Uviedol, že nepopiera, že si neplnil vyživovaciu povinnosť, avšak súd mal vziať do úvahy aj všetky rozhodujúce okolnosti, najmä tie, ktoré mu objektívne bránili si túto povinnosť splniť a preto je toho názoru, že napadnutý rozsudok je nesprávny a navrhol, aby bol zrušený a vrátený súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa obžalovaný P. T. nedostavil, napriek tomu, že mal predvolanie riadne a včas vykázané, dostavil sa len jeho obhajca, ktorý uviedol, že tesne pred odchodom na verejné zasadnutie mu od obžalovaného prišla správa, že ide do práce a snaží sa splácať výživné.

Na verejnom zasadnutí potom prítomný obhajca uviedol, že trvá na písomných dôvodoch odvolania, obžalovaný má problém nájsť si prácu a splácať výživné, navyše v správe, ktorú v deň verejného zasadnutia obžalovaný obhajcovi zaslal uviedol, že zaplatil na účet matky maloletých detí sumu 50,- Eur a takto by to chcel robiť aj ďalej.

Matka maloletých detí T. X., prítomná na verejnom zasadnutí uviedla, že ku dňu vykonania verejného zasadnutia, teda ku dňu 12.02.2019 jej obžalovaný nezaslal žiadne peniaze, pričom k tvrdeniam obžalovaného uviedla, že ona vie minimálne o dvoch zamestnaniach v W., kde by sa obžalovaný, keby chcel, mohol zamestnať.

Prokurátor krajskej prokuratúry prítomný na verejnom zasadnutí navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného P. T. nie je dôvodné.

Krajský súd nevykonával dokazovanie v súvislosti s vinou obžalovaného, pretože samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní na okresnom súde urobil prehlásenie o tom, že si je vedomý toho, že neplatil výživné a nerobil spornou okolnosť, že by sa nedopustil trestnej činnosti, jedine sporným podľa jeho názoru bolo to, aký trest si za toto svoje protiprávne konanie zaslúži.

Krajský súd potom v súvislosti s odvolaním obžalovaného prejednával len okolnosti ohľadne druhu a výmere uloženého trestu. Taktiež sa oboznámil aj s vyjadrením matky maloletých detí T. X., ktoré je založené v trestnom spise o tom, že obžalovaný po tom, ako sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, jej neuhrádzal žiadne peniaze na výživu a výchovu maloletých detí, a to ani v minimálnej výške.

Tak ako je vyššie uvedené, T. X. uvedené tvrdenia potvrdila aj na verejnom zasadnutí krajského súdu.

Z predloženého trestného spisu ďalej vyplýva, že predseda senátu v čase, keď určil termín verejného zasadnutia, zároveň zaslal obžalovanému aj poučenie o tom, že v prípade, ak do dňa verejného zasadnutia uhradí zameškané výživné k rukám matky maloletých detí, bude v zmysle § 285 písm. e) Tr. por. oslobodený. Uvedené prehlásenie spolu s predvolaním prevzal obžalovaný 23.01.2019.

Napriek tejto skutočnosti však ku dňu vykonania verejného zasadnutia neuhradil k rukám matky maloletých detí žiadnu sumu, pričom už bol za obdobné konanie, teda za neplatenie výživného predtým 2-krát odsúdený, v obidvoch prípadoch k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený 11.10.2017 a bola mu určená skúšobná doba na 1 rok, z čoho vyplýva, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Za týchto okolností potom správne rozhodol prvostupňový súd, keď obžalovaného uznal vinným zo žalovanej trestnej činnosti a aj správne rozhodol o tom, že mu za takúto protiprávnu činnosť ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd si všetky skutkové ako aj právne posúdenia konania obžalovaného prvostupňovým súdom v celom rozsahu osvojil a preto o nich nemá žiadne pochybnosti a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, nebolo možné ukladať obžalovanému žiadny iný druh trestu ako nepodmienečný a argumenty obžalovaného, že si nevedel nájsť prácu a teda spoločnosť je vinná za to, že neplatil výživné, taktiež krajský súd nemohol akceptovať. Nič nebránilo obžalovanému, pokiaľ aj brigádnicke pracoval, aby aj čo len v sume po 10,- Eur posielal matke maloletých detí finančné čiastky na úhradu výživného, z čoho by mohol súd vychádzať a konštatovať, že mal snahu nahradiť resp. splácať výživné. Keďže tak neurobil, argumenty uvedené obžalovaným v jeho odvolaní ani krajský súd neuznal a za takýchto okolností musel odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.